

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3051/2020
17.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Плачков адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, којег заступа Градско правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 827/20 од 14.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 827/20 од 14.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 2691/2018 од 30.01.2020. године, ставом првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде за непокретност - парцелу број ..., њива II класе површине 15 ари и 18 м², земљиште у грађевинском подручју улица ..., КО ..., уписану код Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад 2 у лист непокретности ... КО ... исплати износ од 5.889.840,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, уз истовремену обавезу тужиље да је дужна трпети да се тужени на основу ове пресуде код Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад 2 упише као власник наведене непокретности, све у року од 15 дана под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиљи трошкове парничног поступка у износу од 308.053,89 динара са законском затезном каматом од дана и звршности пресуде до исплате у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 827/20 од 14.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду П 2691/2018 од 30.01.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тврдња ревидента о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП је паушална, јер се у ревизији не наводе одредбе процесног закона које другостепени суд није применио или је погрешно применио, а што је утицало или могло утицати на правилност одлуке о жалби.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је у катастру непокретности уписана као власница парцеле ... КО ... у површини од 15 ари 18м². Планом Генералне регулације насељеног места ... („Службени лист Града Новог Сада“, број 21/15) означена парцела предвиђена је за део планиране регулације улице ... у том насељу. Парцела је у потпуности приведена намени која је предвиђена наведеним планским актом, тако што је изграђена улица са завршним слојем бетонског застора, уличном расветом и инфраструктурним прикључцима за електричну енергију и воду. Тржишна вредност једног метра квадратног предметне парцеле износи 3.880,00 динара, односно укупно 5.889.840,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Привођењем земљишта намени предвиђеној планским актом без претходно спроведеног поступка предвиђеног Законом о експропријацији - утврђивања јавног интереса, доношења решења о експропријацији и одређивања накнаде за експроприсану непокретност у законом прописаном поступку, тужила је фактички лишена права својине на предметној парцели. Тужили је тако повређено право на имовину и мирно уживање имовине загарантовано чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода која је, у смислу члана 194. став 3. Устава Републике Србије део правног поретка Републике Србије, и прописује да свако физичко и правно лице има право на неометано уживање своје имовине и да нико не може бити лишен своје имовине осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права. Право на имовину штити и члан 58. Устава Републике Србије којим је, поред осталог, прописано да се јемчи мирно уживање својине и других имовинских права стечених на основу закона (став 1.) и да право својине може бити одузето или ограничено само у јавном интересу утврђеном на основу закона, уз накнаду која не може бити нижа од тржишне (став 2.).

Следствено томе, тужила основано потражује новчану накнаду за фактички одузето право својине на предметној парцели. У односу на тужилино право на накнаду стоји обавеза тужене да исту исплати јер је на предметној парцели изграђена улица - добро у општој упореби у јавној својини, у смислу члана 3. став 5. Закона о путевима („Службени гласник Републике Србије“, број 41/18) и члана 10. став 2. Закона о јавној својини („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 95/18), на којем, у складу са чланом 10. тачка 10. Закона о јавној својини, право својине има тужена јединица локалне самоуправе на чијој се територији налази.

Имајући изложено у виду, нису основани наводи ревизије о недостатку пасивне легитимације, образложени тиме да тужени ниједном својом радњом није депоседирао

тужиљу. Привођењем земљишта у својини тужиље намени која је предвиђена планским актом, то земљиште је по сили закона постало добро у општој употреби - улица, у режиму јавне својине на којем је титулар тужени.

Нису основани ни наводи ревизије о погрешној примени материјалног права при одређивању висине накнаде. Тужиљи је, у складу са чланом 58. став 2. Устава Републике Србије, накнада за тзв. „фактичку експропријацију“ досуђена у висини тржишне вредности утврђене вештачењем.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић